

Besök i poetlandet

I den grå vardagen kan man lätt gå vilse. Det hände mig själv häromdagen. Jag tänkte då söka upp poetlandet för att hitta mig själv igen.

Det här är galenskap. Vad har hänt dessa människor? ... Jag satt i mörkret en stund, tills jag var säker på att den var borta innan jag fortsatte min färd ...ut i skymningslandet. Där, just där den gränsar mot skärselden. Ja, där slog jag mig ned bland människor som hyllade mörkret, de skrev om sitt eget inre lidande i poesiform och kallade det för "naket, utlämnande och expressionistiskt" i Jack Kerouac anda.

Ingen av dem kom mig till mötes, då det var för upptagna med sitt. Det enda jag kunde göra vara att iakttaga. De Sade skulle vara avundsjuk på det inflytande som han fått här. Det man upplevde som störst där var det nakna ältandet i den inre misären. Jag vilade ut där och samlade krafter. Jag visste att min färd i poesilandet inte var över.

Människan sitter i varandets skugga och omfamnar alltets töcken med sinnet skarpslipat, insupande och läppjande konformade hallon.” Därefter flydde jag bort mot änglalandet.

Väl där möttes jag av en kindpuss från en äldre medelålders dam som bar en skir volangfylld kjol täckt av spetsknyten. Hon sade att kärleken bär rosaskimrande nattdräkt och den var på besök i form av en älva hos dem. Bjärtfull klingade så hennes ord likt dansande älvor kring mina fötter, meningar gjorde sig påminda likt en hinds flykt från jägarens skarpa båge. Budskapet dök upp som en virvlade Ballerina i svansjön. Njutbart smekte språkdräkten sensuellt helhetens änglahud.

Men vad var det egentligen hon sade? Det gick mig förbi, då formen var mer änglahud än innehåll av något. Jag blev alldeles utpumpad av sköna och salvelsefulla meningar som svärmade in mig likt verbala fjärilar.

Men jag skulle vidare in i poetlandet. In till poetlandets hjärta. Väl där möttes jag av en glasögonprydd och

beskäftig ung man som vilade i en bibel av gammaltestamentlig art. Han pekade mot mig uppfodrande och sade ”om kristi innersta hjärta skall vara lika med tanke på kärleken till Människan: Guds avbild då måste ditt förändras!”

Jag ryggade saligt in i orden. Jag var ett med det innersta hjärtat i poetlandet. Sedan fick jag en andlig utlösning av det han sedan sade: ”Se även Hebreerbrevet 1:1-2, Matteus5:18, Lukasevangelietv11:28, Psalm 119:19”.

Jag hade hittat hem.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mr Lindemann med Poeter.se id #24523 innehar upphovsrätten